

[Glistrup]

marks Radio bruger nogle af sine alt for rigelige midler til at sørge for en kortbølgesender.

Finansudvalget repræsenterer det Folketing, som der ifølge Hørup ikke er nogen over eller nogen ved siden af – heller ikke Danmarks Radios bestyrelse, der blot har ydmygt at afvente ordrer fra sin overbestyrelse på Christiansborg.

Svar (23/9 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

I anledning af spørgsmålet skal jeg oplyse, at jeg ikke har nogen plan herom.

Spm. nr. S 422

Til *justitsministeren* (15/9 88) af:

Jane Oksen (FP):

»Agter ministeren at ændre ægteskabslovens §§ 49 og 50, således at der ved opløsning af et ægteskab ved separation eller skilsmisse ikke længere kan fastsættes bidrag til underhold på ubestemt tid fra en ægtefælle til den anden, eller kunne ministeren tænke sig en total afskaffelse af ægtefællebidrag, og kan ministeren oplyse, hvor mange mænd og hvor mange kvinder der i dag modtager ægtefællebidrag og i hvilken størrelse og for hvilket tidsrum?«

Begrundelse

Der er årligt ca. 14.500 skilsmisser. Ifølge ægteskabslovens nuværende, men forældede § 49 kan der træffes bestemmelse om, at en ægtefælle skal yde bidrag til den andens underhold.

Efter spørgerens mening er det en social opgave at forsørge de mennesker, der ikke kan skaffe sig et arbejde efter en skilsmisse. Det kan ikke være rimeligt, at et ægteskab kan være adgangsbillet til livsvarig forsørgelse. Samfundet har ændret sig, og de fleste kvinder kan klare sig selv. Derfor må loven i dag være forældet. Det kan ikke være rimeligt, at mænd, som det vel oftest drejer sig om, skal straffes så hårdt, at de i mange tilfælde ikke har råd til at starte en ny tilværelse, og det må være helt i strid med al tale om ligestilling mellem kønnene, at kvinder skal ydmyge sig ved at tage imod bidrag fra deres fraskilte mand.

Svar (23/9 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har igennem nogen tid arbejdet med de problemer, som de tidsubegrænsede ægtefællebidrag giver anledning til.

Der har i de seneste år været en markant udvikling i retspraksis i retning af *at* begrænse antallet af tilfælde, hvor der overhovedet fastsættes bidragspligt, *at* anvende stadig kortere bidragsperioder og *at* begrænse anvendelsen af vilkår om tidsubegrænset bidragspligt til stadig færre sager. I den nyeste retspraksis er der en tendens til at tidsbegrænse bidragspligten til 8 eller 10 år.

Der er derfor et behov for at tilpasse ægteskabslovens regler om ægtefællebidrag til denne udvikling i retspraksis.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg i oktober måned vil fremsætte lovforslag for Folketinget om ændring af bl.a. ægteskabslovens regler om ægtefællebidrag.

Jeg kan tilføje, at der ikke findes centralt registrerede statistiske oplysninger af den art, der omtales i spørgsmålet.

Spm. nr. S 423

Til *justitsministeren* (15/9 88) af:

Jane Oksen (FP):

»Hvor mange parkeringsbøder gives der årligt, hvorledes har udviklingen været, siden loven blev vedtaget, og hvor meget giver det i indtægter til statskassen?«

Begrundelse

Ulovlige parkeringer ses dagligt, specielt i København. Det er spørgerens indtryk, at det bliver et større og større problem at finde parkeringsplads. Spørgeren vil gerne vide, om man påtænker at øge indsatsen over for dette enten ved flere parkometerholdepladser eller ved en øget indsats fra politiets side.

Svar (23/9 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Reglerne om parkeringsafgift blev indført ved lov nr. 162 af 28. april 1971 om ændring af færdselsloven og lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Rigspolitichefen har oplyst, at der siden lovens ikrafttræden på årsbasis har været tale om et stigende antal pålagte afgifter fra 109.238 i 1972 til 252.079 i 1987. Tilsvarende er den ind-